

OLBORA (1) *sb f*

olbora, [orbora].

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w pożyczkach); N sg z tekstów nie oznaczających pochyleń; a prawdopodobnie jasne (tak w -a).

sg [N olbora. ◊ G orbory.] ◊ A olborę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XIX w.

Czynsz płacony z kopalni i hut kruszców do skarbu królewskiego: Olborę Olkufką/ to iest dzyefięcinę od kruču/ v Seweryná Betmáná miešczániná Krácowłkiego piąciá tyfiác [król] odkupił. BielKron 405v [idem StryjKron]; [orbora aby była płacona srebra i ołowu jedenasta część LustrKraK II 51; odpuszczac raczyli połowicę orbory rozumiejąc, że lepszy częsty zysk choć mały, niżli rzadki choć wielki. LustrKraK II 55, 52 [2 r.], 56, 57 [w LustrKraK wyłącznie ORBORA]; Na tej górze jest kilkaset gór, w których przedtym robili ubodzy ludzie i mieli pożywienie i szła olbora JKM z tych gór. LustrSand 285; Orbora do komory JKM: [z] staradawna każdego kruszca dziesiąty centnar LustrSand 286, 285; StryjKron 710].

FP